

## اتحاد در جسد مسیح

<sup>1</sup> لهذا من که در خداوند اسیر می‌باشم، از شما استدعا دارم که به شایستگی آن دعوتی که به آن خوانده شده‌اید، رفتار کنید،<sup>2</sup> با کمال فروتنی و تواضع و حلم، و متحمل یکدیگر در محبت باشید؛<sup>3</sup> و سعی کنید که یگانگی روح را در رشته سلامتی نگاه دارید.<sup>4</sup> یک جسد هست و یک روح، چنانکه نیز دعوت شده‌اید در یک امید دعوت خویش.<sup>5</sup> یک خداوند، یک ایمان، یک تعمید؛<sup>6</sup> یک خدا و پدر همه که فوق همه و در میان همه و در همه شما است.<sup>7</sup> لیکن هریکی از ما را فیض بخشیده شد بحسب اندازه بخشش مسیح.<sup>8</sup> بنابراین می‌گوید: چون او به اعلی‌علیین صعود نمود، اسیری را به اسیری برد و بخششها به مردم داد.<sup>9</sup> اما این صعود نمود، چیست؟ جز اینکه اوّل نزول هم کرد به اسفل زمین.<sup>10</sup> آنکه نزول نمود، همان است که صعود نیز کرد بالاتر از جمیع افلاک تا همه چیزها را پُر کند.<sup>11</sup> و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و بعضی شبانان و معلمان را،<sup>12</sup> برای تکمیل مقدّسین، برای کار خدمت، برای بنای جسد مسیح،<sup>13</sup> تا همه به یگانگی ایمان و معرفتِ تَمِ پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه قامت پُری مسیح برسیم.<sup>14</sup> تا بعد از این اطفال مُیمَوّج و رانده شده از باد هر تعلیم نباشیم، از دغابازی مردمان در حيله‌اندیشی برای مکرهای گمراهی؛<sup>15</sup> بلکه در محبت پیروی راستی نموده، در هرچیز ترقی نماییم در او که سر است، یعنی مسیح؛<sup>16</sup> که از او تمام بدن مرکب و مرتب گشته، به مدد هر مفصلی و برحسب عمل به اندازه هر عضوی بدن را نمو می‌دهد برای بنای خویشتن در محبت.

## انسانیت کهنه و انسانیت تازه

<sup>17</sup> پس این را می‌گویم و در خداوند شهادت می‌دهم که شما دیگر رفتار ننمایید، چنانکه امت‌ها در بطالت ذهن خود رفتار می‌نمایند.<sup>18</sup> که در عقل خود تاریک هستند و از حیات خدا محروم، به سبب جهالتی که به جهت سخت‌دلی ایشان در ایشان است.<sup>19</sup> که بی‌فکر شده، خود را به فجور تسلیم کرده‌اند تا هر قسم ناپاکی را به حرص به عمل آورند.<sup>20</sup> لیکن شما مسیح را به اینطور نیاموخته‌اید.<sup>21</sup> هرگاه او را شنیده‌اید و در او

## وحدانیه الروح ومواهب مختلفة

<sup>1</sup> فَأَطْلُبُ إِلَيْكُمْ، أَنَا الْأَسِيرُ فِي الرَّبِّ، أَنْ تَسْلُكُوا كَمَا يَحِقُّ لِلدَّعْوَةِ الَّتِي دُعِيتُمْ بِهَا،<sup>2</sup> بِكُلِّ تَوَاضُعٍ وَوَدَاعَةٍ وَبُطُولٍ أَنَا، مُخْتَمِلِينَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فِي الْمَحَبَّةِ،<sup>3</sup> مُجْتَهِدِينَ أَنْ تَحْفَظُوا وَحْدَانِيَّةَ الرُّوحِ بِرِبَاطِ السَّلَامِ.<sup>4</sup> جَسَدٌ وَاحِدٌ وَرُوحٌ وَاحِدٌ، كَمَا دُعِيتُمْ أَيْضًا فِي رَجَاءِ دَعْوَتِكُمُ الْوَاحِدِ، رَبِّ وَاحِدٌ، إِيْمَانٌ وَاحِدٌ، مَعْمُودِيَّةٌ وَاحِدَةٌ، إِلَهٌ وَآبٌ وَاحِدٌ لِلْكُلِّ، الَّذِي عَلَى الْكُلِّ وَبِالْكُلِّ وَفِي كُلِّكُمْ.<sup>7</sup> وَلَكِنْ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِمَّا أُعْطِيَتِ النِّعْمَةُ حَسَبَ قِيَاسِ هَبَةِ الْمَسِيحِ.<sup>8</sup> لِذَلِكَ يَقُولُ: "إِذْ صَعِدَ إِلَى الْعَلَاءِ سَبَى سَبِيًّا وَأَعْطَى النَّاسَ عَطَايَا".<sup>9</sup> وَأَمَّا أَنَّهُ صَعِدَ، فَمَا هُوَ إِلَّا أَنَّهُ تَرَلَّ أَيْضًا أَوَّلًا إِلَى أَفْسَامِ الْأَرْضِ السُّفْلَى؛<sup>10</sup> الَّذِي تَرَلَّ هُوَ الَّذِي صَعِدَ أَيْضًا قُوَّةَ جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ لِكَيْ يَمْلَأَ الْكُلَّ.<sup>11</sup> وَهُوَ أَعْطَى الْبَعْضَ أَنْ يَكُونُوا رُسُلًا وَالْبَعْضَ أَنْبِيَاءَ وَالْبَعْضَ مُبَشِّرِينَ وَالْبَعْضَ رُعَاةً وَمُعَلِّمِينَ<sup>12</sup> لِأَجْلِ تَكْمِيلِ الْفِدْيِينَ لِعَمَلِ الْخِدْمَةِ، لِئِيَّانَ جَسَدِ الْمَسِيحِ<sup>13</sup> إِلَى أَنْ تَنْتَهِيَ جَمِيعُنَا إِلَى وَحْدَانِيَّةِ الْإِيْمَانِ وَمَعْرِفَةِ ابْنِ اللَّهِ، إِلَى إِنْسَانٍ كَامِلٍ، إِلَى قِيَاسِ قَامَةِ مِلءِ الْمَسِيحِ،<sup>14</sup> كَيْ لَا تَكُونَ فِي مَا بَعْدَ أَطْفَالًا مُضْطَرِّبِينَ وَمَحْمُولِينَ بِكُلِّ رِيحٍ تَعْلِيمٍ بِحِيلَةِ النَّاسِ، يَمْكُرُ إِلَى مَكِيدَةِ الضَّلَالِ،<sup>15</sup> بَلْ صَادِقِينَ فِي الْمَحَبَّةِ تَنُمُو فِي كُلِّ شَيْءٍ إِلَى ذَاكَ الَّذِي هُوَ الرَّأْسُ، الْمَسِيحُ،<sup>16</sup> الَّذِي مِنْهُ كُلُّ الْجَسَدِ مُرَكَّبًا مَعًا وَمُقْتَرَنًا بِمُؤَاوَرَةِ كُلِّ مَفْصَلٍ حَسَبَ عَمَلٍ، عَلَى قِيَاسِ كُلِّ جُزْءٍ يَحْصُلُ تُمُو الْجَسَدِ لِنَيْانِهِ فِي الْمَحَبَّةِ.

## الإنسان العتيق والإنسان الجديد

<sup>17</sup> فَأَقُولُ هَذَا وَأَشْهَدُ فِي الرَّبِّ: أَنْ لَا تَسْلُكُوا فِي مَا بَعْدَ كَمَا يَسْلُكُ سَائِرُ الْأُمَمِ أَيْضًا يُبْطِلُ ذُهُنَهُمْ، إِذْ هُمْ مُظْلِمُو الْفِكْرَ وَمُتَجَنِّبُونَ عَنْ حَيَاةِ اللَّهِ لِسَبَبِ الْجَهْلِ الَّذِي فِيهِمْ يَسْتَبِ غَلَاظَةُ قُلُوبِهِمْ،<sup>19</sup> الَّذِينَ، إِذْ هُمْ قَدْ فَقَدُوا الْجِسْمَ، أَسْلَمُوا نُفُوسَهُمْ لِلدَّعَارَةِ لِيَعْمَلُوا كُلَّ نَجَاسَةٍ فِي الطَّمَعِ.<sup>20</sup> وَأَمَّا أَنْتُمْ فَلَمْ تَتَعَلَّمُوا الْمَسِيحَ هَكَذَا،<sup>21</sup> إِنْ كُنْتُمْ قَدْ سَمِعْتُمُوهُ وَعَلِمْتُمْ فِيهِ كَمَا هُوَ حَقٌّ فِي يَسُوعَ،<sup>22</sup> أَنْ تَخْلَعُوا مِنْ جِهَةِ النَّصْرِفِ السَّابِقِ الْإِنْسَانَ الْعَتِيقَ الْقَاسِدَ بِحَسَبِ شَهَوَاتِ الْغُرُورِ وَتَتَجَدَّدُوا بِرُوحِ ذُهُبِكُمْ<sup>24</sup> وَتَلْبَسُوا الْإِنْسَانَ الْجَدِيدَ الْمَخْلُوقَ بِحَسَبِ اللَّهِ فِي الْبِرِّ وَقِدَاسَةِ الْحَقِّ.<sup>25</sup> لِذَلِكَ أَطْرَحُوا عَنْكُمْ الْكَذِبَ وَتَكَلَّمُوا بِالصِّدْقِ، كُلُّ

وَاجِدٍ مَعَ قَرِيْبِهِ، لِأَنَّا بَعْضَنَا أَعْضَاءُ الْبَعْضِ. <sup>26</sup> اِعْصَبُوا وَلَا تُخْطِئُوا، لَا تَغْرِبِ الشَّمْسُ عَلَى عَيْطِكُمْ وَلَا تُعْطُوا إِبْلِيسَ مَكَانًا. <sup>28</sup> لَا تَسْرِقِ السَّارِقُ فِي مَا بَعْدُ بَلْ بِالْحَرْبِ يَتَعَبُ عَامِلًا الصَّالِحَ يَبْذِيهِ لِيَكُونَ لَهُ أَنْ يُعْطِيَ مَنْ لَهُ احتِياج. <sup>29</sup> لَا تَخْرُجْ كَلِمَةً رَدِيَّةً مِنْ أَفْوَاهِكُمْ بَلْ كُلُّ مَا كَانَ صَالِحًا لِلْبُنْيَانِ حَسَبَ الْحَاجَةِ، كَيْ يُعْطِيَ نِعْمَةً لِلْسَّامِعِينَ. <sup>30</sup> وَلَا تُخْزِنُوا رُوحَ اللَّهِ الْقُدُّوسَ الَّذِي بِهِ خُنِمْتُمْ لِيَوْمِ الْفِدَاءِ. <sup>31</sup> لِيُرْفَعَ مِنْ بَيْنِكُمْ كُلُّ مَرَارَةٍ وَسَخَطٍ وَعَصَبٍ وَصَيَاحٍ وَتَجْدِيفٍ مَعَ كُلِّ خُبٍّ، <sup>32</sup> وَكُونُوا لَطَفَاءً بَعْضُكُمْ نَحْوَ بَعْضٍ، شَفُوقِينَ، مُتَسَامِحِينَ، كَمَا سَامَحَكُمُ اللَّهُ أَيْضًا فِي الْمَسِيحِ.

تعلیم یافته‌اید، به نهجی که راستی در عیسی است. <sup>22</sup> تا آنکه شما از جهت رفتار گذشته خود، انسانیت کهنه را که از شهوات فریبده فاسد می‌گردد، از خود بیرون کنید. <sup>23</sup> و به روح ذهن خود تازه شوید. <sup>24</sup> و انسانیت تازه را که به صورت خدا در عدالت و قدوسیت حقیقی آفریده شده است بپوشید. <sup>25</sup> لهذا دروغ را ترک کرده، هرکس با همسایه خود راست بگوید، زیرا که ما اعضای یکدیگریم. <sup>26</sup> خشم گیرید و گناه مورزید؛ خورشید بر غیظ شما غروب نکند. <sup>27</sup> ابلیس را مجال ندهید. <sup>28</sup> دزد دیگر دزدی نکند، بلکه به دستهای خود کار نیکو کرده، زحمت بکشد تا بتواند نیازمندی را چیزی دهد. <sup>29</sup> هیچ سخن بد از دهان شما بیرون نیاید، بلکه آنچه بحسب حاجت و برای بنا نیکو باشد تا شنوندگان را فیض رساند. <sup>30</sup> و روح قدوس خدا را که به او تا روز رستگاری مختوم شده‌اید، محزون مسازید. <sup>31</sup> و هر قسم تلخی و غیظ و خشم و فریاد و بدگویی و خبثت را از خود دور کنید، <sup>32</sup> و با یکدیگر مهربان باشید و رحیم و همدیگر را عفو نمایید چنانکه خدا در مسیح شما را هم آمرزیده است.